

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové, a přísedících Bc. Štěpánky Černé, MBA a Ivany Vodrážkové, v hlavním líčení konaném v Praze dne 27.9.2017 v trestní věci obžalované Z [REDACTED] L [REDACTED] nar. [REDACTED] pro zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

t a k t o :

Obžalovaná

Z [REDACTED] L [REDACTED],

nar. [REDACTED] bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

je v i n n a , ž e

dne 18.10.2016 kolem 23.20 hod., v [REDACTED] v bytě své známé R [REDACTED] G [REDACTED] nar. [REDACTED] kam si přišla pro kufr se svými věcmi a vrátit finanční obnos, poškozenou R [REDACTED] G [REDACTED] bez zjevného důvodu bodla nůžkami zezadu do krku, do místa, kde probíhají velké cévy a mohly tak být zasaženy důležité orgány, čímž mohlo dojít k vážnému zranění poškozené, s čímž musela být minimálně srozuměna, a způsobila jí tak bodnou ránu o velikosti 6x6 mm, následně se podařilo poškozené nůžky vytrhnout obviněné z ruky, a když se obviněnou snažila vystrkat z bytu, ta ji opakovaně udeřila skleničkami a květinačem do hlavy, čímž jí způsobila vícečetná řezná a bodná zranění v oblasti hlavy, a to

dvě rány o délce 4,5 cm a 5,5 cm, později chirurgicky sešitě, a oděrky na horních končetinách a podkožní krevní výron na levé paži, kvůli čemuž musela být poškozená 3 dny hospitalizována a následně byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu 2 až 3 týdnů,

t e d y v úmyslu jinému způsobit těžkou újmu na zdraví se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, avšak k dokonání činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l a

zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaná povinna **zaplatit** poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ 41197518, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, **škodu ve výši 14.581,-Kč.** Dále je povinna zaplatit poškozené R [redacted] G [redacted] nar. [redacted] **škodu ve výši 2.652,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozená R [redacted] G [redacted] nar. [redacted] **odkazuje se** zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení byl prokázán **skutkový děj**, jak uvedeno shora ve výroku rozsudku. Obžalovaná Z [redacted] L [redacted] dne 18.10.2016 kolem 23.20 hod., v [redacted] v bytě své známé R [redacted] G [redacted] nar. [redacted] kam si přišla pro kufr se svými věcmi a vrátit finanční obnos, poškozenou R [redacted] G [redacted] bez zjevného důvodu bodla nůžkami zezadu do krku, do místa, kde probíhají velké cévy a mohly tak být zasaženy důležité orgány, čímž mohlo dojít k vážnému zranění poškozené, s čímž musela být minimálně srozuměna, a způsobila jí tak bodnou ránu o velikosti 6x6 mm, následně se podařilo poškozené nůžky vytrhnout obžalované z ruky, a když se obžalovanou snažila vystrkat z bytu, ta jí opakovaně udeřila skleničkami a květináčem do hlavy, čímž jí způsobila vícečetná řezná a bodná zranění v oblasti hlavy, a to dvě rány o délce 4,5 cm a 5,5 cm, později chirurgicky sešitě, a oděrky na horních končetinách a podkožní krevní výron na levé paži. Léčení

uvedených poranění pak poškozenou omezovalo v běžném způsobu života tak, že musela být 3 dny hospitalizována a následně byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu 2 až 3 týdnů.

V hlavním líčení byla nejprve slyšena **obžalovaná Z [REDACTED] I [REDACTED]**, která se nejprve vyjadřovala ke svým osobním poměrům, dále k věci samé. Obžalovaná uvedla ke své osobě, že před vzetím do vazby nebyla zaměstnaná a nebyla vedena na úřadu práce. Má úspory z vyrovnání po rozvodu. Je proti ní vedena exekuce ohledně zdravotního pojištění. Má problémy s alkoholem a v minulosti se i léčila ze závislosti na alkoholu. Po rozvodu mají s manželem střídavou péči o děti.

K věci uvedla následující. Uvědomuje si svou vinu, je jí celé události velice líto. Uvědomuje si, že její alkoholismus rovněž není obhajobou. Z uvedeného večera si pamatuje pouze jednotlivé střípky událostí a vše ostatní si dávala dohromady z výpovědi poškozené. V ten den byla odsouzena podepsaným soudem za zpronevěru. Neužívala předepsané léky na deprese, ale stres vyvolaný soudním jednáním a rozsudkem řešila alkoholem. Odpoledne vypila určitě láhev vína a pak s kamarádkou v restauraci pár skleniček, celkem vypila asi 2 litry vína dohromady a pak šla za poškozenou. Nikdy předtím spory neřešila fyzickým násilím a proti poškozené neměla žádnou zášť. V té době mohla mít u sebe tak asi 1.000,- Kč. Poškozené chtěla slíbenou částku 15.000,- Kč zaplatit z úspor z vyrovnání po rozvodu. Přišla do bytu R [REDACTED] G [REDACTED], bavily se spolu normálně, obžalovaná oddalovala chvíli, kdy by musela říci poškozené, že nemá celý obnos, který jí má vrátit. Vybavuje si, že několikrát telefonovala, a pak řekla paní G [REDACTED] že jí peníze dá před domem. Jezdily obě výtahem. Pak si vzpomíná, jak R [REDACTED] seděla před ní na posteli, obžalovaná vzala nůžky a bodla jí. Nevybavuje si intenzitu bodnutí ani místo kam bodla. Stála však za poškozenou. Bodala asi někde do zadní části těla. Pamatuje si, že viděla krev, že odcházela z bytu poškozené. Záchranku asi nevolala ač slíbila poškozené, že ji zavolá. Nesnáší pohled na krev. Pak různě chodila [REDACTED] až se dostala do podnájmu, který přechodně obývala. V době incidentu byla pod vlivem alkoholu, do podnájmu dojela buď posledním nebo prvním metrem, a pak vyspávala z alkoholového opojení. Celé události velice lituje, poškozená jí nikdy neublížila, spíše pomohla. Svědčení přisuzuje tomu, že se na ní vše sesypalo, byl to zřejmě zkrat. Rozhodně neměla v úmyslu způsobit poškozené zranění. Vůbec si intenzitu bodnutí nevybavuje. Vše bylo asi zapříčiněno absencí léků na deprese a stresem, nyní má nasazena antidepresiva se cítí lépe. O zdravotní stav poškozené se zajímala až následně u kolegů. Poškozené poslala omluvný dopis.

Svědkyňe poškozená R [REDACTED] G [REDACTED] uvedla k věci následující. Měla s obžalovanou přátelský vztah, občas spolu někde zašly, ale naposledy jí viděla asi v prosinci 2015. Ozvala se jí až 8.10.2016, kdy chtěla u ní zůstat až do pondělí 10.10.2016, kdy se měla nastěhovat do nového bytu. Za tuto službu sama obžalovaná navrhla částku 15.000,- Kč, s čímž poškozená souhlasila. Když přišla v neděli večer domů, Z [REDACTED] byla doma, v normálním stavu, povídaly si. Dne 10.10.2016 odešla poškozená do práce, přičemž se s obžalovanou domluvila že jí donese klíče od bytu. Pak se jí obžalovaná vůbec neozvala, i když poškozená se jí snažila kontaktovat, a když se téhož dne v cca 22:15 hod. vrátila domů, zjistila, že obžalovaná je stále tam. Byla malátná, opilá. Druhý den se o situaci bavily,

obžalovaná jí řekla, že jí ten byt nevyšel, a proto sáhla po alkoholu. Chtěla si u ní nechat kufr, o klíče již nežádala. Neozvala se jí až do večera dne 18.10.2016. To jí poslala zprávu, že by chtěla přijít pro ten kufr a že jí dá i peníze. Dorazila kolem 21:30 hod., normálně se spolu bavily. Poškozená nijak nenaléhala na úhradu slíbené částky. Sama obžalovaná začala mluvit o penězích, kdy si poškozená již přesně nevybavuje, jak rozhovor probíhal. Poškozená seděla v obývacím pokoji a dívala se na televizi, obžalovaná chodila po bytu sem a tam, ale nervózní poškozené nepřipadala. Pak se najednou zastavila za ní a poškozená ucítila bolestivou ránu v oblasti mezi krkem a klíční kostí, otočila se a viděla Z [REDAKCE] jak nad ní stojí s nůžkami. Začaly se o ně přetahovat, pak se poškozené podařilo ty nůžky obžalované vyrazit z ruky, chvíli na obžalovanou mluvila. Vzápětí se na poškozenou obžalovaná vrhla holýma rukama, poškozená ji zalehla a obžalovaná se zklidnila. Až poté, když obžalovaná po poškozené hodila notebook, a poškozená ji opět zalehla, začala mít poškozená pocit, že obžalovaná se chová jako smyslů zbavená. Obžalovaná rozbila poškozené sklenici o hlavu, pak jí zase rozbila o hlavu květináč a poté zase skleničku. Dostaly se až ke vchodovým dveřím, poškozené se podařilo obžalovanou trochu vytlačit, ale pak byly zase najednou v bytě. Poškozená začala obžalovanou fackovat, aby se vrátila do normálního vědomí. Obžalovaná se najednou zklidnila, v klidu řekla poškozené, ať si jde sednout, protože krvácí, a sama obžalovaná začala uklízet střepey. Poškozená postrádala telefon, obžalovaná ji prozvonila a zjistily, že leží na trávníku před domem. Obžalovaná slíbila zavolat záchranku, pak sešla dolů, vypadalo to, že někam telefonuje, ale pak již se nahoru nevrátila. Poškozená si nakonec zapnula náhradní telefon a zavolala sanitku sama. Poškozená doplnila, že částka 15.000,- Kč za dvě noci jí připadala vysoká, ale navrhla ji sama obžalovaná. Nijak tuto částku nevymáhala, o penězích toho dne začala mluvit sama obžalovaná. Obžalovanou znala poškozená z práce [REDAKCE] několik let. Věděla, že obžalovaná špatně snáší pohled na krev.

Rány poškozené v nemocnici sešily. Poškozená pak byla od úterka do pátku v nemocnici, pak do následujícího pátku byla doma a v sobotu šla do práce. Přetrvávají u ní psychické následky, jiné zdravotní problémy nemá. Obžalovaná jí zaslala omluvný dopis.

Ve věci byla dále **slyšena znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Gabriela Leblová**, která ve věci podávala znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie. Uvedl, že odkazuje na svůj znalecký posudek, setrvává na jeho závěrech: U posuzované obžalované nebyla zjištěna forenzně významná duševní porucha. Posuzovaná si vytvořila závislost na alkoholu, přičemž znalkyně nezjistila forenzně významnou duševní poruchu na bázi alkoholu. Obžalovaná vliv alkoholu na spáchání trestného činu v přípravném řízení negovala. Její schopnosti rozpoznávací a ovládací byly zachovány, její pobyt na svobodě není pro společnost nebezpečný a je schopna účasti na trestním řízení.

K dotazům soudu, obhajoby i státní zástupkyně znalkyně dodává následující. Poté co byla znalkyně seznámena se změnou výpovědi obžalované, kdy ta byla v čas jednání kladeného jí za vinu pod vlivem alkoholu, vedla znalkyně, že realizace předmětného útoku vykazuje znaky zkratového jednání, kdy k dosažení kritického cíl jsou bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky. Nejednalo se však o zkratovou reakci či afekt na základě chorobného rozhodnutí. Nejednalo se o panický afekt. Afektivní přecitlivělost byla ohraničena časově, vázána na konkrétní konstelaci situačních podmínek. Posuzovanou

udávaný parciální paměťový výpadek na předmětné jednání není známkou žádné forenzně významné duševní poruchy. V posuzovaném jednání nebyly zjištěny žádné chorobné mechanismy či faktory. V inkriminované době byly schopnosti posuzované rozpoznat protiprávnost svého chování a toto jednání ovládat plně zachovány. Obžalovaná v přípravném řízení negovala přítomnost alkoholu ve svém těle. Její chování popsané obžalovanou i poškozenou nevykazuje takové symptomy jako motání se, padání, blábolení a pod. Vliv alkoholu nebyl tedy nijak významný. Pobyť posuzované na svobodě není z úzce psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný a znalkyně nenavrhuje uložení žádného typu ochranného léčení. Obžalovaná je schopna sama po ukončení výkonu trestu vyhledat odbornou pomoc a začít s léčením své závislosti na alkoholu. Pokud se totiž pacient nechce léčit ze závislosti sám, soudem uložená léčba by byla stejně neúspěšná.

Pokud obhajoba namítá, že u obžalované mohlo nastat „chvilkové zatmění“, toto by se v psychiatrii blížilo diagnóze „patický afekt“. Podstata patického afektu je mráкотný stav, resp vrchol patického afektu je mráкотný stav, kdy člověk mívá i halucinace a jedná se o stav zmatenosti, který se projeví na jednání. Jedinec jedná nelogicky, co dělá, neodpovídá situaci, která panuje, a následně po patickém afektu bývá u postiženého přítomen těžký spánek. Poštižení lidé si na celé období patického afektu nepamatují vůbec. Kdežto posuzovaná po skutku je schopna příběh převyprávět, nejsou tam žádné zásadní jakoby nelogické odbočky. A sama posuzovaná poté konala logicky, uklízela střepy, následně šla domů, vykoupala se, zavolať příteli, apod. Je nemožné, aby někdo v patickém afektu dělal takovéto věci cílesměrné, konstruktivní. Vlastní narušení psychických funkcí patickým afektem má ještě další dohru, další projevy. Nadto je patický afekt porucha, která je velmi vzácná, téměř se v psychiatrických chorobopisech nevyskytuje, spíš ji najdete v literatuře forenzní psychiatrie obdobně jako „patickou opilost“. Rovněž s patickou opilostí bývá argumentováno poměrně často, ale reálně se vyskytuje vzácně.

Pro variantu patického afektu u obžalované nesvědčí žádné z popsaných okolností jednání obžalované a ani průběh tohoto jednání. Obžalované má sice výpadky paměti, avšak její jednání nebylo nahodilé, vyvíjelo se jako určitý „příběh“. Pokud posuzovaná říká, že si nic nepamatuje, tak podle názoru znalkyně je subjektivní sdělení a je možné vzít i v úvahu problematiku alkoholového okna. Pokud si v hlavním líčení vzpomněla, že pila 2 litry vína, a něco si nepamatuje na bázi alkoholového okna, tak se nejedná o forenzně významnou věc, není to známka forenzně významné duševní poruchy. Jediné, co to znamená, je, že alkohol působí negativně na ukládání paměťových stop a pak si jedinec prostě nepamatuje. Neznamená to však, že v době na níž si takto nepamatuje, nevěděla, co dělá.

Ve věci byl dále **slyšen znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Matěj Bílek**, který ve věci podával znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství. Uvedl, že odkazuje na svůj znalecký posudek, setrvává na jeho závěrech: Poškozená utrpěla bodnou ránu velikosti 6x6 mm, hloubky 5 mm vlevo na nad klíční kostí, která pronikala k fascii a způsobila přítomnost vzduchu v měkkých tkáních mezihrudí a krku. Dále byly chirurgicky sešity rány na hlavě (délky 4,5 a 5,5 cm) a byly přítomny oděrky na horních končetinách a podkožní krevní výron na levé paži. Rány na hlavě a krku byly chirurgicky ošetřeny, dle popisu byly okraje rovné, bez znečištění, bez cizích těles. Poranění

odpovídají bodnutím kancelářskými nůžkami (dle předložené fotodokumentace) nad levou klíční kost a rány na hlavě mohly dobře vzniknout údery či dopadem různých předmětů s jejich rozbitím. Zranění mohla dobře vzniknout způsobem, který uvedla poškozená tedy bodnutím nůžkami do krku nad levou klíční kost a dále údery či dopadem (sklenice, květináč atp.) do hlavy. Oděrky a podkožní krevní výron na horních končetinách vznikly násilím menší intenzity a mohly vzniknout při vzájemné potyčce. Zranění vyžadovalo lékařské ošetření, chirurgické sešití více ran na hlavě a nasazení antibiotik. Vzhledem k poměrně rozsáhlým ranám na hlavě a proniknutí vzduchu do měkkých tkání mezihrudí a krku si léčba a omezení v obvyklém způsobu života vyžádá nejméně asi 2 až 3 týdny, rozhodující je aktuální zdravotní stav poškozené. Zranění R. [REDAKCE] G. [REDAKCE] je možné ze soudně - lékařského hlediska hodnotit jako ublížení na zdraví. Místo poranění na krku nad klíční kostí je místem, kudy probíhají velké cévy (podklíčková tepna a podklíčková žíla názorně zobrazeno ve vlastním znaleckém posudku). Pokud by došlo k porušení jejich stěny bodnutím nůžkami, pak by nastalo masivní krvácení, které by bez okamžité pomoci způsobilo bezvědomí a smrt. Při otevřeném poranění podklíčkové žíly může také dojít vzduchové embolii, nasátí vzduchu do krevního řečiště, které rovněž postiženého bezprostředně ohrožuje na životě. Způsob útoku, jak jej popsala poškozená, není při potyčkách a hádkách obvyklý. Podezřelá údajně zaútočila bez varování ostrým předmětem zezadu na krk, potom po částečném „uklidnění“ útočila znovu opakovaně na hlavu. Útok byl tedy opakovaně veden na místa, kde se nacházejí důležité orgány, jejichž poranění může způsobit vážné poranění i smrt, jak je všeobecně známo. Podobně „likvidační“ způsob útoku bez varování a zdánlivě bez příčiny, by mohl, dle zkušenosti znalce, nasvědčovat možnému psychickému onemocnění útočící osoby. Fatální následek totiž zřejmě nenastal, dle dostupné dokumentace, jen „díky“ jistým technickým nedostatkům v provedeném útoku.

K dotazům soudu, obhajoby i státní zástupkyně znalec dodává následující. Úder nůžkami byl veden pravděpodobně malou až střední silou. Pokud by ty nůžky byly ostré, mohla být intenzita i menší, vzhledem k tomu, že nůžky byly tupé, byla potřeba největší síla k tomu, aby pronikly kůží, neboť tkáň zasažené pod kůží již nejsou tak kompaktní a pevné. Intenzita síly bodnutí tupými kancelářskými nůžkami byla tedy spíše malá až střední. Rovněž poranění na hlavě dalšími předměty, kdy nedošlo k poranění kostí ani mozku, vznikla ranami vedenými malou až střední intenzitou.

Dále byly v hlavním líčení provedeny **listinné důkazy**. Především se jedná o lékařské zprávy popisující zranění a následnou lékařskou péči o poškozenou, z těchto záznamů vycházel i znalec MUDr. Matěj Bílek. Z fotografické dokumentace z míst činu i z fotografií poraněné je v podstatě dokreslován útok obžalované na poškozenou, tak jak jej poškozená sama popsala. Totéž pak dokládá i protokol o ohledání místa činu. Ve spise je dále založen omluvný dopis z dne 4.7.2017 zaslaný obžalovanou poškozené. Ze spisové dokumentace je dále zřejmé, že obžalovaná podstoupila léčbu závislosti na alkoholu v [REDAKCE] v době od 12.7.2016 do 4.10.2016, kdy léčbu podstoupila na vlastní žádost a řádně ji absolvovala. Po léčbě plánovala ambulantní doléčování [REDAKCE] při propuštění dne 4.10.2016 užívala léky [REDAKCE]

Poškozená R [REDACTED] G [REDACTED] založila do spisu mail, v němž je uvedena částka požadovaná opravnou za opravu notebooku – 2.652,- Kč. VZP ČR se pak připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 14.581,- Kč a uvedená výše nákladů na ošetření poškozené je prokazovány výpisy o jednotlivých zdravotních výkonech.

K osobě obžalované bylo zjištěno, že byla Obvodním soudem pro Prahu 2 dne 18.10.2016 (tedy v den incidentu) odsouzena pro zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který byl podmíněně odložen za současného vyslovení dohledu na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, tento rozsudek nabyl právní moci téhož dne.

Obhajoba sice přímo nenavrhovala vypracování dalšího posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pro úplnost však soud dodává, že soud při hodnocení jednotlivých důkazů dospěl k závěru, že by případný návrh na provedení důkazu novým znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zamítl, neboť má za to, že znalkyně MUDr. Leblová zodpověděla v hlavním líčení položené dotazy v potřebné šíři a naprosto jednoznačně se vyrovnala i se skutečností, že v hlavním líčení obžalovaná přiznala, že v průběhu odpoledne před celým incidentem požila cca litr vína.

Soud **hodnotil provedené důkazy** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Na základě provedení dokazování má skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku za jednoznačně prokázaný, a to částečně i výpovědí obžalované (která se v podstatě doznala k napadení poškozené, byť uváděla, že si určité časové úseky nepamatuje), především však výpovědí poškozené, která koresponduje i se znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství, a kterou obžalovaná nijak nesporeovala. Rozsah poranění poškozené byl prokázán lékařskou dokumentací – propouštěcí zprávou, a dále znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a výslechem znalce MUDr. Bílka. Svědkyně – poškozená R [REDACTED] G [REDACTED] vypovídala u hlavního líčení v podstatě shodně se svou výpovědí z přípravného řízení. Zranění, které jí obžalovaná způsobila, pak znalec hodnotil jako zranění, která poškozenou omezovala po dobu cca 2 až 3 týdnů v obvyklém způsobu života. Znalec však v posudku i při své výpovědi zdůraznil, že místo vpichu nůžek - na krku nad klíční kostí je místem, kudy probíhají velké cévy (podklíčková tepna a podklíčková žíla názorně zobrazeno ve vlastním znaleckém posudku). Pokud by došlo k porušení jejich stěny bodnutím nůžkami, pak by nastalo masivní krvácení, které by bez okamžité pomoci způsobilo bezvědomí a smrt. Při otevřeném poranění podklíčkové žíly může také dojít vzduchové embolii, nasátí vzduchu do krevního řečiště, které rovněž postiženého bezprostředně ohrožuje na životě. K takovému ohrožení na životě pak shodou šťastných okolností nedošlo.

Soud jednání obžalovaného posoudil jako **zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku**. Obžalovaná svým jednáním ohrozila zájem společnosti na ochraně zdraví dalších osob. V daném případě obžalovaná jednala svévolně a agresivně, napadla poškozenou nejprve bodnou ranou nůžkami zezadu do krku a následně několika (patrně třemi) a údery v rukou držené sklenice a květináče do hlavy, tedy do míst, kde vedou důležité tepny a žíly (krční tepny a žíly) a jsou uloženy důležité orgány (mozek). Její útok byl nepochybně způsobitý

vyvolat těžké ublížení na zdraví u poškozené. Všechna zranění poškozené byla způsobena silou, která musela být vedena malou až střední intenzitou, a to z obecného hlediska (viz. výpověď znalce). Z výsledku znalce MUDr. Bílka má soud za prokázané, že zranění poškozenou omezovalo v obvyklém způsobu života po dobu 2 – 3 týdnů. Vlastní poranění poškozené tak má charakter ublížení na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Zejména rána vedená nůžkami na zadní část krku poškozené však nezpůsobila vážnější poranění pouze shodou šťastných okolností, kdy pokud by byla zasažena tepna či krční žíla mohlo dojít minimálně ke zranění majícímu charakter těžké újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, neboť poraněním tepny by došlo poškození důležitého orgánu, rovněž poraněním žíly s možnou následnou embolií (viz. výše) by došlo k poškození důležitého orgánu (mozku či plic). Znalec se sice při výsledku vyjádřil, že útok nůžkami nebyl veden silou o vyšší než střední intenzitě, zároveň však uvedl, že i při takovéto intenzitě útoku mohlo k poranění tepen či žil na krku dojít. U útoku předměty (skleničkami a květináčem) na hlavu pak sice tyto útoky byly vedeny na hlavu, avšak intenzitou malou či nanejvýš střední, nedošlo k poranění kostí ani mozku. Obžalovaná jednala minimálně s úmyslem nepřímým § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť si musela být vědoma, že bodnutím nůžkami do krku jiné osoby může způsobit zranění dosahující těžké újmy na zdraví, a pro případ, že takovéto zranění způsobí, byla s tím srozuměna, případně smířena ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 tr. zákoníku. S ohledem na skutečnost, že obžalovaná svým útokem poškozené způsobila „pouhé“ ublížení na zdraví, avšak nástroj, kterým poškozenou bodla, v kombinaci s místem a vedením rány, mohly vést ke způsobení těžké újmy na zdraví, s čímž byla obžalovaná minimálně srozuměna, posoudil soud jednání obžalované jako pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví.

Výpovědi znalkyně z oboru psychiatrie pak bylo prokázáno, že u obžalované byly rozpoznávací schopnosti v době činu zachovalé, ovládací schopnosti obžalované byly zachovány plně. Znalkyně jednoznačně vyvrátila, že by se obžalovaná nacházela ve stavu patického afektu, když po útoku nevykazovala žádné takové vzorce chování, které by pro takovýto změněný stav vědomí svědčily.

Zde soud poznamenává, že i poškozená hovořila o tom, že obžalovaná byla v době útoku nůžkami zcela normální a jako smyslu zbavená se začala chovat až poté, co jí poškozená opakovaně zpacifikovala zalehnutím, což bylo poté, co obžalovaná zaútočila nůžkami a následně po poškozené hodila i notebook.

V daném případě je tak plně důvodné trestní stíhání a postižení obžalované v trestním řízení, neboť jde o případ natolik **společensky škodlivý**, který nepostačuje postihnout podle jiného právního předpisu, jak uvádí ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

Soudu nebyly v době rozhodování známe žádné skutečnosti, pro které by bylo nutno ukládat trest souhrnný a ukládal tak trest samostatný.

Druh trestu a jeho výměra byla určována s přihlédnutím k § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud přihlížel též k chování obžalované po činu, jakož i jeho snaze nahradit

škodu, resp. projevit lítost nad spáchaným činem, resp. odstranit škodlivé následky svého činu. K závažnosti činu obžalované lze odkázat na to, co bylo uvedeno shora. Obžalovaná se dopustil svévolného násilného jednání proti poškozené. Obžalovaná své jednání nepopírala, byť uváděla, že si ho nepamatuje, což je dle znalkyně vysvětlitelné „alkoholickým okénkem“. Obžalovaná svého jednání litovala a snažila se poškozené opakovaně omlouvat. Obžalovaná se však jednání kladeného jí za vinu dopustila ve lhůtě podmíněného odsouzení zdejším soudem, byť pro majetkovou trestnou činnost, t.j. trestnou činnost zcela jiného charakteru. Soud však při svém rozhodování zohlednil i to, že právě předmětné odsouzení mohlo obžalovanou vyvést z duševní rovnováhy tak, že znovu sáhla po alkoholu a nezvládla psychický tlak. Obžalovaná je matkou dvou dcer, které má ve střídavé péči, nikdy v minulosti se nedopustila násilného jednání.

Z výše uvedených důvodů soud využil ustanovení **§ 58 odst. 1 tr. zákoníku**, neboť měl za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro obžalovanou nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout její nápravy i trestem kratšího trvání, a **snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby** tímto zákonem stanovené (3 až 10 let). Uložil tak obžalované ještě velmi mírný **trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců**.

Soud pro výkon trestu odnětí svobody zařadil obžalovanou **do věznice s dozorem**, jak vyplývá z ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku. Obžalované ukládal trest za úmyslný trestný čin nepřesahující 3 roky a obžalovaná nebyla dosud ve výkonu trestu. Soud zároveň neshledal žádné zvláštní okolnosti pro zařazení obžalované do jiného typu věznice ve smyslu § 56 odst. 3 tr.zákoníku.

Dále soud **přiznal poškozeným VZP ČR** právo na náhradu škody ve výši **14.581,- Kč** a **R [REDACTED] G [REDACTED]** právo na náhradu škody ve výši **2.652,- Kč**.

Částka přiznaná VZP odpovídá vynaloženým nákladům poškozené na léčení poškozené **R [REDACTED] G [REDACTED]** které prokazuje přiloženými listinami.

Poškozená **G [REDACTED]** nebyla schopna doložit celou částku, s níž se připojila k trestnímu řízení – 50.000,- Kč. Soudu předložila pouze mail od společnosti, která jí měla opravit notebook za částku 2.652,- Kč. Obžalovaná pak tuto částku učinila nespornou, když od počátku uváděla, že by opravu poškozené chtěla uhradit a osud proto částku v této výši poškozené i přiznal.

Obžalovaná škodu způsobila svým trestným činem, pro nějž byla v tomto řízení stíhána (k odůvodnění srov. výše). Vznik škody u obou poškozených (náklady na léčbu zranění poškozené VZP ČR a rozbití notebooku u poškozené **G [REDACTED]**) jsou v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalované a soud v obou případech uložil, aby poškozeným škodu uhradila.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. pak soud poškozenou **R [REDACTED] G [REDACTED]** odkázal se zbytkem jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Když bude na poškozené, aby nejprve doložila ohodnocením lékaře výši vzniklé újmy na zdraví.

P o u ě n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 27. září 2017

Ing. Mgr. Hana Chaloupková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: